

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 05 stycznia 2016 roku (data prezentaty) powód M. G. wniósł o ustanowienie rozdzielności majątkowej z pozwaną P. G. z dniem wniesienia powództwa oraz o zasądzenie od pozwanej, na rzecz powoda, kosztów procesu według norm przepisanych /k. 1 – 7/.

Wyrokiem zaocznym z dnia 19 maja 2016 roku tutejszy Sąd ustanowił rozdzielność majątkową między stronami z dniem 05 stycznia 2016 roku oraz zasądził od pozwanej, na rzecz powoda, kwotę 920 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego /k. 114/.

W sprzeciwie od wyroku zaocznego z dnia 28 czerwca 2016 roku (data prezentaty) pozwana P. G. wniosła o uchylenie wyroku zaocznego oraz oddalenie powództwa w całości, a także o zasądzenie od powoda kosztów procesu według norm przepisanych /k. 125 – 132/.

Na rozprawie w dniu 13 grudnia 2016 roku powód wniósł o utrzymanie wyroku zaocznego w mocy, zaś pozwana podtrzymała stanowisko ze sprzeciwu od wyroku zaocznego /k.1007/.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. G. i P. G. pozostają w związku małżeńskim od dnia 03 grudnia 1994 roku /k. 11/. Z małżeństwa strony posiadają troje dzieci w wieku 21, 17 i 8 lat. Od października 2014 roku strony pozostają w separacji faktycznej. We wrześniu 2015 roku powód ostatecznie wyprowadził się z zajmowanego wspólnie z rodziną domu przy ul. (...) w W.. Przed Sądem Okręgowym w Warszawie toczy się postępowanie rozwodowe stron, sygn. akt VI C 972/14, zainicjowane przez pozwaną w październiku 2014 roku /k. 112, 1000/. Postanowieniem zabezpieczającym z dnia 11 czerwca 2015 roku Sąd Okręgowy ustalił miejsce zamieszkania małoletnich dzieci stron w każdorazowym miejscu zamieszkania ich matki oraz ustalił obowiązek alimentacyjny powoda, na rzecz dzieci, w kwotach po 2 000 złotych na rzecz każdego z małoletnich /k. 47/. Powód regularnie wywiązuje się ze swojego obowiązku alimentacyjnego /k. 50 – 59, 999/. W trakcie trwania postępowania rozwodowego strony podjęły pięć prób mediacji mających na celu ustalenie warunków rozstania stron, ale nie mogły się porozumieć w sprawach majątkowych. Ostatnie spotkanie terapeutyczne stron miało miejsce w październiku 2016 roku, w celu wypracowania porozumienia w przedmiocie opieki nad dziećmi /k. 112, 999 – 1003, 1006/. Strony kontaktują się wyłącznie w sprawach dzieci, w formie e – maili lub smsów /k. 112 – 113, 1000/. W sprawach majątkowych pozwana odsyła powoda do swojego pełnomocnika. Od momentu złożenia pozwu o rozwód nie prowadzi wspólnoty gospodarczej z powodem /k. 1005 – 1006/.

Powód M. G. ma 43 lata. Jest prawnikiem. Od października 2007 roku prowadzi działalność gospodarczą w zakresie doradztwa; aktualnie działalność gospodarcza powoda jest zawieszona. Powód deklaruje chęć zaciągnięcia kredytu na rozwój działalności; nie zwracał się do pozwanej po zgodę na zaciągnięcie kredytu /k. 12, 112, 999 – 1001, 1004/. Powód deklaruje średni miesięczny dochód w kwocie około 30 000 złotych netto (40 000 zł brutto) /k. 113/. W 2015 roku powód był nominowany do nagrody compliance. Pozwana napisała e – maila do członka kapituły podnosząc, iż nagrodę powinna dostać osoba mogąca się pochwalić osiągnięciami i postawą etyczną przynajmniej niekontrowersyjną. Powód nie otrzymał nagrody /k. 997, 1000/.

W 2015 roku powód osiągnął dochód w kwocie 500 524,52 złotych (PIT – 37) oraz wykazał stratę z działalności gospodarczej w kwocie 3 454,92 zł /k. 158 – 170, 711 – 713, 711 – 712/.

Powód posiada rachunek bankowy osobisty i firmowy w M. Banku /k. 613 – 615, 735 – 805, 807 – 846/, kartę kredytową w Banku (...) /k. 616 – 701, 948 – 988/, rachunek osobisty w (...) Bank S.A. /k. 716 – 733/, rachunek maklerski w D. Banku /k. 705 – 709/. Na rachunku osobistym w Millennium Banku posiadał, według stanu na dzień 31 października 2016 roku, środki w kwocie 101 067,76 zł /k. 946/.

Pozwana P. G. ma 43 lata. Jest prawnikiem /k. 1002/. Zatrudniona jest w (...) and (...) Bank of China ((...)) S.A., ze średnim miesięcznym wynagrodzeniem w kwocie 25 200 zł brutto, 15 000 zł netto. Posiada prawo do rocznej premii, bonów, pakietu medycznego opłacanego przez pracodawcę, karty benefitlunch /k. 205, 1004/.

W 2015 roku pozwana osiągnęła dochód w kwocie 320 898,95 złotych /k. 610/, natomiast w 2014 roku w kwocie 308 032,64 złotych /k. 611/.

Pozwana łoży na utrzymanie pełnoletniego syna stron kwotę 1 500 zł miesięcznie oraz pokrywa połowę, z 36 000 zł rocznie, czesnego za studia syna /k. 1005/. Pozwana posiada cztery rachunki bankowe /k. 207 – 538, 549 – 609/. Stan środków pozwanej na rachunku bankowym w C. Handlowym, na dzień 24 lipca 2016 roku, wynosił 132 553,23 zł /k. 524/.

W trakcie trwania małżeństwa strony nabyły dwie nieruchomości: dom jednorodzinny przy ul. (...) w W., o powierzchni 250 m² oraz zalesioną nieruchomość rolną w D. (woj. (...)) o pow. 3,9000 ha. Nieruchomość przy ul. (...) zajmuje pozwana z małoletnimi dziećmi stron. Najstarszy syn stron mieszka z powodem. Po wyprowadzce z domu powód zamieszkał w wynajętym mieszkaniu. Koszt najmu to 2 800 zł miesięcznie. Zachował klucze do domu przy ul. (...); w listopadzie 2016 roku nocował w domu z synem S.. Nieruchomość przy ul. (...) obciążona jest kredytem hipotecznym zaciągniętym przez małżonków w 2006 roku, w kwocie 306 867,62 franków szwajcarskich. Od 2015 roku powód ponosi ciężar spłaty kredytu hipotecznego, w miesięcznych ratach po około 4 500 – 5 000 zł (w zależności od kursu waluty) oraz opłaty stałe (w tym podatek od nieruchomości, podatek za użytkowanie wieczyste). Do 2015 roku strony spłacały kredyt ze wspólnych środków zgromadzonych na rachunku bankowym. Powód wypłacił połowę tych środków (około 100 000 zł). Kiedy pozwana dowiedziała się o działaniach powoda wypłaciła pozostałe środki finansowe z rachunku bankowego. Od 2015 roku pozwana odmawia powodowi partycypowania w spłacie kredytu uznając, iż powód nie uczestniczy w opłatach za media, kosztach napraw domowych, które to koszty oceniła na poziomie około 2 000 – 3 000 zł miesięcznie. W listopadzie 2016 roku powód wykupił ubezpieczenie domu, po bezskutecznym wezwaniu pozwanej do dokonania powyższej czynności, poprzedzonym groźbami banku dotyczącymi wypowiedzenia umowy kredytowej. Powód domagał się od pozwanej podzielenia domu przy ul. (...) do wspólnego użytkowania stron, ale pozwana odmówiła, uzasadniając brak zgody niepodzielnością domu. Strony nie korzystają z nieruchomości w D.. Pozwana nie partycypuje w kosztach utrzymania nieruchomości, które, w kwocie około 6 000 – 7 000 zł rocznie, pokrywa powód /k. 15 – 24, 62 – 69, 70 – 108, 112, 999 – 1002, 1005/.

Strony posiadają dwa samochody marki M. (...) oraz nabyty w leasingu samochód marki B., którego wartość pozwana szacuje na kwotę 180 000 zł. Powód nabył samochód marki B. bez wiedzy i zgody pozwanej. Pierwszy samochód powód oddał do dyspozycji pełnoletniemu synowi. Drugi samochód jest garażowany w nieruchomości przy ul. (...). Pozwana bezskutecznie domaga się od powoda udostępnienia jednego z samochodów. Nie domagała się zwrotu samochodu przez syna. Powód odmówił wydania pozwanej kluczyków do samochodu marki B. uznając, iż to powód pokrywa raty leasingowe, samochód służy do prowadzenia działalności gospodarczej powoda, a ponadto pozwana nie wyraziła woli ponoszenia kosztów utrzymania samochodu. Pozwana korzysta z samochodu użyczonego pozwanej przez brata (M. (...)), równocześnie pokrywa koszt najmu samochodu dla brata, w miesięcznych ratach po 1 900 zł. Wzywa bezskutecznie powoda do usunięcia samochodu marki B. z garażu aby mogła garażować użyczony przez brata samochód. Nie chce nabyć samochodu, ponieważ samochód stałby się składnikiem majątku wspólnego małżonków, którym pozwana musiałaby się podzielić z powodem /k. 112, 1002 – 1006/.

W 2014 roku strony wystąpiły z powództwem przeciwko Przedsiębiorstwu Państwowemu (...), o zapłatę. Powód samodzielnie partycypuje w kosztach tego postępowania, m.in. poprzez wpłacenie zaliczki na wynagrodzenie biegłego. Powód domagał się od pozwanej partycypowania w połowie kosztów postępowania ale pozwana odmówiła twierdząc, że od początku postępowania sprawą zajmował się wyłącznie powód i to on powinien ponosić koszty /k. 5, 109 – 113, 1004/.

Strony nigdy nie posiadały wspólnego rachunku bankowego. Powód nigdy nie miał dostępu do rachunków bankowych pozwanej. W grudniu 2015 roku powód cofnął upoważnienie pozwanej do swojego rachunku bankowego związanego z

prowadzoną działalnością, a w grudniu 2014 pełnomocnictwo do dwóch innych rachunków bankowych oraz do karty kredytowej powoda. Poza kredytem hipotecznym powód nie zaciągał żadnych zobowiązań finansowych /k. 112 – 113, 999 – 1001, 1005/. Powód nie darzy pozwanej zaufaniem w sprawach majątkowych /k. 113, 1001/.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy, w szczególności w oparciu o przesłuchanie powoda /k. 112 – 113, 998 – 1002/ i pozwanej /k.1002 – 1006/, zeznań podatkowych stron, historii rachunków bankowych stron.

Dokumenty zgromadzone w aktach sprawy Sąd uznał za wiarygodny materiał dowodowy. Nie były one kwestionowane przez żadną ze stron, zaś Sąd nie znalazł podstaw by czynić to z urzędu.

Sąd zważył co następuje:

Jak stanowi art. 52 § 1 i 2 kro, z ważnych powodów każdy z małżonków może żądać ustanowienia przez Sąd rozdzielnosci majątkowej. Rozdzielność majątkowa powstaje z dniem oznaczonym w wyroku, który ją ustanawia. W wyjątkowych wypadkach sąd może ustanowić rozdzielność majątkową z dniem wcześniejszym niż dzień wytoczenia powództwa, w szczególności, jeżeli małżonkowie żyli w rozłączeniu.

Wydając orzeczenie w sprawie o ustanowienie rozdzielnosci majątkowej między małżonkami, Sąd musi każdorazowo stwierdzić zaistnienie ważnych powodów, o których mowa w art. 52 kro. Pojęcie „ważne powody” jest pojęciem nieo określonym. W doktrynie i judykaturze przyjmuje się, że przesłankami do ustanowienia rozdzielnosci majątkowej małżeńskiej są: poważne zagrożenie lub naruszenie interesu majątkowego małżonka żądającego zniesienia wspólności, trwonienie majątku, alkoholizm, narkomania, hazard, rażąca niegospodarność, uporczywy brak przyczyniania się do zaspokajania potrzeb rodziny, uporczywe dokonywanie szczególnie ryzykownych operacji finansowych zagrażających materialnym podstawom bytu rodziny, separacja faktyczna, która uniemożliwia małżonkom współdziałanie w zarządzenie majątkiem wspólnym.

W ocenie Sądu, w przedmiotowej sprawie zachodzą przesłanki do ustanowienia rozdzielnosci majątkowej z datą złożenia pozwu tj. z dniem 05 stycznia 2016 roku.

Bezspornie od października 2014 roku strony pozostają w separacji faktycznej. Miesiąc wcześniej pozwana złożyła pozew rozwodowy i od tego czasu, jak sama przyznała, nie pozostaje z powodem we wspólnocie gospodarczej. Strony nie porozumiewają się w sprawach zarządu majątkiem wspólnym, czego dowodem brak porozumienia stron w kwestii spłaty kredytu hipotecznego oraz ponoszenia kosztów utrzymania nieruchomości, podziału nieruchomości i ustalenia sposobu korzystania z domu i garażu przy ul. (...), ustalenia sposobu korzystania z samochodów stron, udziału pozwanej w kosztach sądowego postępowania o zapłatę. Strony nie darzą się zaufaniem w sprawach majątkowych; porozumiewają się jedynie w sprawach dzieci. Powód (ostatecznie w grudniu 2015 roku) wycofał upoważnienie pozwanej do wszystkich rachunków bankowych oraz do karty kredytowej.

W ocenie Sądu pozwana nie jest stroną słabą ekonomicznie. Sąd dostrzega, iż powód osiąga wyższe dochody od pozwanej, niemniej jednak trudno uznać pozwaną, osiągającą średnie miesięczne dochody rzędu około 15 000 zł netto, za stronę słabą ekonomicznie. Na ustanowieniu rozdzielnosci majątkowej nie ucierpi interes wierzyciela stron ani małoletnich dzieci stron. Uzasadnione potrzeby małoletnich dzieci stron są zabezpieczone ponieważ powód regularnie wywiązuje się ze swojego obowiązku alimentacyjnego.

Biorąc powyższe pod uwagę, na mocy art. 52 § 1 i 2 kro. w zw. z art. 347 k.p.c., Sąd orzekł jak w sentencji, utrzymując w mocy wyrok zaoczny z dnia 19 maja 2016 roku, także w przedmiocie kosztów postępowania, o których Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 348 k.p.c. w zw. z art. 27 pkt. 6 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z § 4 ust. 1 pkt. 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. 2015 poz. 1800).

SSR Marzena Rzońca